

ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಹಿಂದಿ ಹೀಗೆ ಬದುಕಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿತ್ತು. ಅಮ್ಮಿಯಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಅಬ್ಬು ನೋಡಿ ಕಲಿತುಕೊ. ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. 'ನೋಡು, ಹಿಂದಿ ಮಾತಾಡೋದು ಕಲಿಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ತಪ್ಪಾದ್ರೆ ಅದೇ ಮಾತು ಮತ್ತೊಂದ್ ಕಡೆ ತಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ತಿ ಅಂತ ಹೆದ್ರಿಕೊಂಡು ಕುಂತ್ರೆ ನೀನು ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಮುಂದೋಗೋದಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಹಿಂದಿ ಕಲಿಯಲು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವತ್ತಿನ ಹಿಂದಿ ಹೇರಿಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಆಗಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತೇನೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮನ್ನು ಸಾಬರಾದರು ಹಿಂದಿ ಉರ್ದು ಬರದವರು ಎಂದು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಳಿಂದ ಆ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಹೇರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. 'ಹಂಗಾರ್ ನೀನ್ಯಾಕೆ ಕಲಿಯಲ್ಲ?'

ಎಂದು ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ 'ಅಯ್ಯೋ, ನಾನ್ ಹಿಂದಿ ಕಲಿತು ಅದ್ಯಾವ ಸೀಮೆ ಆಳೋದಿದೆ? ಸಂತೆ ಮಾಡೋಕೆ, ಮನೆ ನಡೆಸೋಕೆ, ನಿನ್ನ ಶಾಲೆಲಿ ಪೇರಂಟ್ಸ್ ಮೀಟಿಂಗು, ಇಸ್ಕೂಲ್ ಡೇಲಿ ನಿನ್ ಜೊತೆ ಬರೋಕೆ ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತು ನಂಗೆ. ನೀನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಲೋಕ ನೋಡೋನು. ನಾವು

ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಳೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗೋರು' ಎಂದು ವಿಷಾದದ ದನಿಯಲ್ಲೋ, ವಾಸ್ತವದ ಚಿತ್ರಣವಾಗಿಯೋ, ಪ್ರತಿರೋಧವಾಗಿಯೋ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚನ್ನು ಮನೆ ಅರಿವೆಯಿಂದ ಒರೆಸಿ ಒಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಟ್ಟಿ, ಚೂರು ಸೀಮೆಯೆಣ್ಣೆ ಸುರಿದು, ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಿದಾಗ ಇಡೀ ಗುಡಿಸಲೇ ಬೆಳಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ದರ್ಶನವಿದ್ದಂತಿತ್ತು. ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯದ ಕುರಿತು ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೂರದ ಅಣ್ಣನಾಗಬೇಕಾದವರ ಮನೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಅತ್ತಿಗೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಬಿಡುವಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಹಿಂದಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಸದಾ ರಿಫೀ ಮೂವಿನ್ ಚಾನೆಲಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ನೋಡಿದ ಮೊದಲ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ಎಂದರೆ 'ಮೈ ಪ್ರೇಮ್ ಕಿ ದಿವಾನಿ ಹೂ...' ಒಂದು ನಯಾಪೈಸೆ ಅರ್ಥ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆತ್ತಿಟ್ಟ ಮುದ್ದು ಶಿಲೆಗಳಂತಿದ್ದ ಹ್ಯಾಪಿ ರೋಷನ್ ಮತ್ತು ಕರೀನಾ ಕಪೂರಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆ ಕಳೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ಕೇವಲ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಸಂಗೀತದಂತಿತ್ತು. ಅರ್ಥ ಸಿನಿಮಾಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚೂರು ಚೂರು ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿತು. ಶಬ್ದಸಾರವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಭಾವಾಭಿನಯದಿಂದ, ದೃಶ್ಯದ ಕಟ್ಟೋಣದಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಅದೇ ನಮಗೆ ಭಾಷೆಗೊಂದು ಬಾಗಿಲು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತೆನ್ನಬೇಕು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಭಾಷೆ ಅರ್ಥವಾದಂತೆ ಅನಿಸತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಈ ಅರ್ಥ ಎನ್ನುವುದೇ ಅದೆಷ್ಟು ಫ್ರಾಜೆಲ್ ಆದ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲವಾ? ನಿನ್ನ ಅರ್ಥವಾದದ್ದು ಇವತ್ತಿಗೆ ಅದೇ ಆಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥದ ಸೀಮೆಯ ಕಥೆ ಅಷ್ಟಾದರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದುವುದು ಅದರ ಬಳಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಬರಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯವೋ, ಸಾಲುಲೋಕಿಯೋ ಆಗಿ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಅಭಿನಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದುವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹಿಂದಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪಡಿಪಾಟಲಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನೂಕಿತ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೂ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲೇ ಓದಿ, ತೊಂಬತ್ತೊಂದು ಪ್ರತಿಶತ ತೆಗೆದು ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಬಂದ ಶಾಪದಿಂದಲೋ ಏನೋ ನನ್ನನ್ನೇನೋ ಮಹಾಮೇಧಾವಿ ಎಂದು ಅವರವರೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಬೇಕು, ಒಳ್ಳೆಯ ನೌಕರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಅವರ ನಿತ್ಯದ ಕನ್ನಡವೇ ಆಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸೈನ್ಯಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಸಾಯಿಲಿ ಅತ್ತಿಗೆ ಏನೋ ದಿನಗಳನ್ನು ನೂಕಿದರಾಯಿತು ಎಂದು ಸಹಕರಿಸಿದೆ. ದ್ವೈತಿ ಸಂಶ್ಲೇಷಣಾ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಿಶ್ರಿತ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅವರು ಫೋಟೊಸಿಂಥೆಸಿಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ, ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪದ ಪರಿಭಾಷೆಗಳಂತೂ ಟಂಗ್ ಟ್ರಿಸ್ಸರುಗಳಂತೆ ಭಯ ಬೀಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಸಹ ವಿಷಯ ರವಾನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ವಿನಃ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥದ ಭಾಷೆಯೂ

ಹಿಂದಿ

ತಮಿಳು

ತೆಲುಗು

ا

ಹಿಂದಿ

ತೆಲುಗು

ಕನ್ನಡ